

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121200033
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5121200033.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Andreja Kekelyho a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: E. Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Bytča, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matka: I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, zastúpená JUDr. Nikoletou Sekerákovou, advokátkou so sídlom Ul. N. E. XX, W. a otec: O. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, T. T., zastúpený JUDr. Idou Cabanovou, advokátkou so sídlom E. B. XX, T. T., o nariadenie neodkladného opatrenia, v konaní o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 37P/2/2021-158 zo dňa 03.02.2021, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 37P/2/2021-158 zo dňa 03.02.2021 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým uznesením dočasne zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky (výrok I.). Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol (výrok II.). Zároveň týmto uznesením poučil účastníkov konania, že môžu podať návrh vo veci samej na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu (výrok III.). Napokon konštatoval, že neodkladné opatrenie platí do právoplatnosti rozhodnutia vo veci úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu v konaní o rozvod manželstva (výrok IV.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia odkázal na ustanovenia § 2 ods. 1, 2, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a ustanovenie § 366 zákona č. 161/2015 Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Okresný súd mal z vyjadrení účastníkov a z predložených dôkazov osvedčené, že v rodine dochádza k neustálým konfliktom, k privolávaniu polície, matka dokonca podala podnet na trestné stíhanie voči otcovi kvôli týraniu. Napriek skutočnosti, že rodičia aktuálne bývajú v spoločnej domácnosti, s prihliadnutím na konanie otca, ktorý si berie syna na celý deň mimo domu, pričom matke odmieta uviesť, kde s ním trávi čas a vzhľadom na jeho prácu v zahraničí a časté cesty do zahraničia, ako aj na existenciu podozrenia na psychické týranie matky zo strany otca, dospel okresný súd k záveru, že existuje dôvodná obava, že by mohlo dôjsť k nepredvídateľnému konaniu otca v súvislosti s maloletým. Z uvedeného dôvodu dočasne zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky, čím sa zabezpečila právna istota vo vzťahu rodičov a maloletého dieťaťa. Matka s maloletým trávi väčšinu času, keď je otec odcestovaný, a preto je pre neho primárnou vzťahovou osobou, ktorá zabezpečuje jeho potreby. Keďže v období platnosti prísnych opatrení spojených so šírením ochorenia COVID-19 sa dĺžka súdnych konaní predlžuje, je vhodné dočasne upraviť zverenie maloletého, pričom dočasná úprava práv a povinností k maloletému dieťaťu bude platiť až do rozhodnutia vo veci samej. V konaní vo veci samej bude vykonávané rozsiahlejšie dokazovanie, ktoré bude mať za cieľ vyhodnotiť tvrdenia matky, ako aj otca a posúdiť najlepší záujem maloletého dieťaťa. V časti návrhu matky, ktorým žiadala zaviazat' otca povinnosťou prispievať na výživu

maloletého vo výške 300,- eur mesačne, nemal súd osvedčené zo strany matky, že otec na výživu maloletého neprispieva. Matka je zamestnaná na Obecnom úrade H. s mesačným príjmom približne 1.000,- eur, otec je zamestnaný v nemeckej spoločnosti EUROMOVERS čistým mesačným príjmom približne 1.800,- eur. Podľa tvrdenia otca majú spoločný účet, z ktorého matka uhrádza všetky výdavky. Vzhľadom na to, že rodičia žijú naďalej v spoločnej domácnosti, súd styk maloletého s otcom neupravil, pretože sa spolu stretávajú v spoločnej domácnosti, keď je otec na Slovensku.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie otec, a to proti výrokom I. a IV., pričom navrhol zmeniť napadnuté rozhodnutie tak, že odvolací súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Uviedol, že tvrdenia matky o jeho zlom vplyve na výchovu maloletého sú nepravdivé a zavádzajúce. Uvedené tvrdenia sú prezentované zo strany matky len za účelom získať maloletého do svojej starostlivosti a získať tak nad ním výhradnú kontrolu, a tým uškodiť otcovi, nerešpektujúc tým záujem maloletého. Mal za to, že matka je pod silným psychickým nátlakom jej matky a jej dcéry a podľa názoru otca nie je po psychickej stránke v poriadku, a preto by mal súd zvážiť, či nariadi rodičom povinnosť podrobiť sa psychologickému vyšetreniu, prípadne povinnosť podrobiť sa poradensko-psychologickému procesu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina. Odvolateľ poukázal na skutočnosť, že podľa tvrdení matky ju mal údajne týrať už od roku 2018, avšak táto prišla s obvineniami až po tom, ako sa otec odsťahoval z rodinného domu v H., keďže medzi nimi dochádzalo k neustálym hádkam. Otec vyslovil nesúhlas s tvrdeniami matky prezentovanými v trestnom oznámení a považoval ich za vymyslené, klamlivé a vykonštruované zo strany matky za účelom získania úplnej kontroly nad výchovou maloletého. Podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia vydal okresný súd neodkladné opatrenie len na podklade toho, že matka maloletého nevedela, kde otec trávi čas s maloletým cez deň v sobotu alebo v nedeľu, keď bol s maloletým na prechádzke v meste alebo v prírode. Otec nikdy nechcel maloletého zobrať mimo územia Slovenskej republiky, toto tvrdenie matky považuje otec za vymyslené za účelom získania starostlivosti o maloletého. Otec pracuje ako vodič v zahraničí a chcel tiež s maloletým tráviť čas aj sám, keďže v prítomnosti matky vznikali hádky, pretože táto zasahovala do hier a času, ktorý otec trávil so synom. Otec vždy priviedol maloletého domov riadne a včas tak, aby nebol narušený denný režim maloletého. Súčasťou podania otca bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal úpravy styku s maloletým, a to tak, že mu bude umožnené stretávať sa so synom v každom párnom týždni kalendárneho roka od soboty od 8:00 hod. do nedele do 17:00 hod.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca vyslovil súhlas s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

5. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Uviedla, že z dôvodu pretrvávajúcich obmedzovaní zo strany manžela i psychického násillia voči nej a voči jej rodine bola nútená niekoľkokrát privolať hliadku polície a následne podať na okresnú prokuratúru trestné oznámenie. Voči manželovi bolo vznesené obvinenie pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby. Situácia sa vyostřila až tak, že ju manžel dňa 23.01.2021 bezdôvodne fyzicky napadol. Má z neho strach. Otec brával maloletého syna z domu na celý deň, keď nemalo dieťa ani dva roky. Ona nesmela vedieť, kde s ním ide, nieto, aby mu ešte bránila ho zobrať. Keď opätovne došlo k vyostřeniu ich problémov v roku 2020, otec sa viackrát vyjadril, že nevie, kde bude bývať a že syn bude bývať s ním. Otec vychováva dieťa len takým spôsobom, že ho berie od matky preč, v domácnosti sa s ním hrá hry ako hádzanie, škríkanie, naháňanie. Dňa 23.01.2021 ju otec maloletého fyzicky napadol. Do toho dňa prichádzal a odchádzal do domu v H. č. XXX, celé dni tam trávil tak, že ona bola v robote, syn v škole a keď sa vrátili domov, domácnosť bola neuprataná a v prospech rodiny otec neurobil nič. Pokiaľ sa on venoval synovi, bolo jej zakázané, aby sa zapojila do starostlivosti o dieťa. Ďalej matka popísala okolnosti rozvodu s jej bývalým manželom, ku ktorému došlo v dôsledku nadviazania vzťahu s otcom maloletého. Ďalej tvrdila, že dieťa sa otca bálo, keď nekontrolovateľne vrieskal a aj sám maloletý kričal, že nech otec odíde. Keď otec opustil spoločnú domácnosť, maloletý sa ukľudnil a prestal sa pocikávať. Pravidelne si brával maloletého na prechádzky, výlety a nevedel ani on sám, kam idú a prišli až večer. Matka tiež poukázala na konfliktnú situáciu, ku ktorej došlo v ich domácnosti dňa 24.12.2020. Otec maloletého začal útočiť na starú matku maloletého a následne o 20:00 hod. zobral syna a odišiel s ním preč. Agresívne správanie otca sa zopakovalo aj na druhý deň. Pokiaľ otec uvádzal, že si nemohol brávať syna, uvedené sa nezakladá na pravde. Matka mu nikdy nebránila tráviť čas s maloletým, tento mal vždy prichystané aj náhradné oblečenie a nejaké jedlo. Dňa 29.12.2020 jej zaslal SMS, kde sa jej ospravedlňoval za bolestivé Vianoce. Dňa 31.12.2020 ju zase navštívil a začal jej nadávať. Poukázala

tiež na to, že od otca maloletého sa dozvedela, že tento bol na psychiatrickej PN, zároveň poukázala na to, že tento užíva liek Neurol. Ďalej uviedla, že spoločný účet s otcom maloletého už nemajú, keďže on sám si zrušil prístup k účtu dňa 04.01.2021 a 10.01.2021 si previedol čiastku 3.450,- eur na svoj účet. Otec tiež poberá na svoj účet rodinné prídavky z Nemecka, ktoré sú určené pre dieťa, avšak tieto si necháva pre seba. Ona mu naopak musí posilať na účet peniaze za všetko, čo otec nakúpi pre syna. K tvrdeniam otca, že s obvineniami vyšla matka až po tom, čo sa otec odsťahoval z rodinného domu v H., matka uviedla, že v dôsledku agresívneho správania otca podala návrh na rozvod už v roku 2019. Otec ju následne prosil, aby návrh stiahla a že zmení svoje správanie. Pokiaľ pri výsluchu v trestnom konaní uviedla, že otec má dobrý vzťah s dieťaťom, uvedené neznamena, že otec je schopný sa aj o dieťa postarať. Pokiaľ ide o návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bude umožnené otcovi stýkať sa s maloletým, matka uviedla, že s týmto návrhom nesúhlasí, avšak umožní otcovi vyzdvihnúť maloletého zo škôlky jeden deň v týždni o 15:00 hod. s tým, že by otec maloleté dieťa vrátil o 18:00 hod. Poukázala na to, že otec nikdy nebol v noci so synom sám, že užíva psychiatrické lieky a že už bol súdne trestaný aj za ublíženie na zdraví. K vyjadreniu bolo pripojené potvrdenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline o vznesení obvinenia otcovi maloletého, trestné oznámenie zo dňa 20.01.2021, kópia SMS komunikácie, fotografie liekov a výpis u účtu.

6. Okresný súd Žilina následne uznesením č. k. 37P/2/2021-241 zo dňa 24.03.2021 rozhodol o úprave styku otca s maloletým, a to tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým E. Q. každý páry týždeň v sobotu od 09:00 hod. do 18:00 hod. a každý nepáry týždeň v nedeľu od 09:00 hod. do 18:00 hod. V zmysle rozhodnutia otec maloleté dieťa prevezme v mieste bydliska matky a po skončení stretnutia ho odovzdá matke v mieste jej bydliska. Matka je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom pripraviť a zabezpečiť jeho odovzdanie otcovi v stanovenom čase. Vo zvyšku návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Zároveň konštatoval, že neodkladné opatrenie platí do právoplatnosti rozhodnutia vo veci úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu v konaní o rozvod manželstva. Proti rozhodnutiu nebolo podané odvolanie.

7. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že trvá na svojich tvrdeniach uvedených v odvolaní proti rozhodnutiu o neodkladnom opatrení. Nesúhlasí s vyjadreniami matky, ktorá uvádzala, že otec od odchodu zo spoločnej domácnosti neprispieva na výchovu a výživu maloletého. Otec zaslal na účet matky výživné, a to v januári v roku 2021 500,- eur, vo februári 2021 50,- eur, v marci 2021 50,- eur a v apríli 150,- eur, spolu teda v sume 750,- eur. Mal za to, že uvedené výživné je dostatočné na výchovu maloletého vzhľadom na pomery maloletého a pomery rodičov. Keďže mu matka znemožnila vstup do rodinného domu v H., nemá dôvod platiť hypotéku, ktorou sa spláca výlučný majetok matky maloletého. Otec platí splátky lízingu na motorové vozidlo, ktoré užíva a nepožaduje polovicu splátok od matky, ako to chce matka v prípade hypotéky. Vyslovil nesúhlas s odvolaním matky proti rozhodnutiu č. k. 37P/2/2021-241 zo dňa 24.03.2021. Podľa jeho názoru sú splnené podmienky na to, aby maloletý s ním strávil čas od soboty do nedele a má u seba vytvorené podmienky na to, aby mohol maloletý u neho stráviť jednu noc za dva týždne, t. j. dvakrát do mesiaca.

8. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka vyslovil tiež súhlas s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania.

9. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že otec jej zaslal čiastku 500,- eur dňa 15.01.2021 s poznámkou „vklad manžel“ a povedal jej, že je to na splátku hypotéky, pretože z rodinného domu v H. odišiel až 23.01.2021. Predmetná hypotéka bola účelovo navýšená na základe žiadosti manžela a financie boli použité ako akontácia pri kúpe osobného motorového vozidla. Matka je preto naďalej prinútená splácať v hypotéke navyše čiastku za motorové vozidlo, ktoré využíva výlučne manžel matky, pričom na leasingovej zmluve figuruje matka ako ručiteľ. Finančné prostriedky následne otec zaslal s poznámkou výživné na E., a to v mesiaci február 2021 čiastku 50,- eur, v mesiaci marec 2021 čiastku 50,- eur, v mesiaci apríl 2021 čiastku 150,- eur dňa 09.04.2021 a čiastku 1.130,- eur dňa 29.04.2021. Matka naďalej trvá na tom, že rodinné prídavky a „kinderbonus“, ktorý otec poberá z Nemecka, sú určené pre dieťa. Čo sa týka stýkania sa so synom, od narodenia do 23.01.2021 si otec brával syna na celý deň na výlety, kedy mu to vyhovovalo, na noc však nie. Matka sa riadi uznesením Okresného súdu Žilina, č. k. 37P/2/2021-241 zo dňa 24.03.2021, pričom otcovi vychádza maximálne v ústrety. Do dnešného dňa strávil čas so synom v dňoch 06.04.2021 v čase 06:45 - 18:40 hod., 11.04.2021 v čase 09:00 - 18:30 hod., 25.04.2021 v čase 09:00 - 14:00 hod., 08.05.2021 v čase 08:30 - 18:00 hod. Matka umožňuje stretnutia syna s otcom. Naďalej však trvala na tom, aby maloletý u otca neprespával, pretože v januári

2021 užil otec nejaké psychiatrické lieky, po ktorých sa správal ako nadrogovaný a následne si zavolať RZP; matka nemala vedomosť, ako často tieto lieky otec užíva a na základe akej diagnózy.

10. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie otca bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 a 2 CMP), včas (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 a § 357 písm. d/ CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 329 ods. 1 CSP, preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

11. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Odvolací súd tiež konštatuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na taký, ktorý má rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostal sporný, alebo je to nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

13. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

14. Krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení nepredstavuje rozhodnutie vo veci samej, ale jedná sa spravidla o rozhodnutie súdu v určitom štádiu konania vo veci samej. Dokazovanie v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlejšej a účinnejšej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

15. Ustanovenia zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (§ 24, § 25, § 36 ods. 1), dávajú rodičom, ktorí spolu nežijú, možnosť dohodnúť sa o úprave ich rodičovských práv a povinností. Takáto dohoda rodičov sa potom stane súčasťou súdneho rozhodnutia. Ak sa rodičia nedohodnú, rozhodne súd podľa uvedených ustanovení Zákona o rodine. Otázkou zverenia dieťaťa (a tiež úpravy styku) treba posudzovať veľmi starostlivo, pričom rozhodujúce budú tak okolnosti na strane maloletého dieťaťa (napr. jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá vo výchove, ekonomické pomery a pod.), ako aj pomery na strane rodičov. Pri rozhodovaní sa musia súdy riadiť vždy záujmom dieťaťa. Je potrebné, aby súd našiel vždy bezpečný podklad pre hodnotenie osobných a povahových vlastností rodičov a prostredia, v ktorom rodičia žijú. Musí zistiť, aký majú rodičia vzťah k dieťaťu a ako sa o neho doteraz starali. Zistí

tiež, ako rodičia žijú, v akom prostredí chcú dieťa vychovávať a ako mienia zabezpečiť jeho priaznivý vývoj s ohľadom na jeho individuálne potreby.

16. V zmysle uvedeného mal odvolací súd za to, že okresný súd správne ustálil, že matka je pre maloletého aj s ohľadom na jeho vek a charakter práce otca primárnou vzťahovou osobou; maloletý má svoje stále prostredie vytvorené v rodinnom dome v H., čo je aktuálnym bydliskom matky. Preto niet dôvod uvedené meniť, zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by mal súd uvažovať o inom spôsobe úpravy otázky zverenia maloletého, a to najmä pri zohľadnení faktu, že medzičasom otec zmenil svoju adresu a odsťahoval sa do T. T.. Tento záver platí o to viac, že následne po podaní návrhu na úpravu styku zo strany otca, okresný súd rozhodol osobitným uznesením č. k. 37P/2/2021-241 zo dňa 24.03.2021 o tom, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým v určenom čase. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, z ktorého dôvodu možno konštatovať „nespornosť“ otázky stretávania sa syna s otcom a v nadväznosti na to tiež otázky zverenia maloletého do starostlivosti matky. Pokiaľ otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky (podanie zo dňa 12.04.2021, odsek 7 tohto rozhodnutia) vyslovil nesúhlas s odvolaním matky proti uzneseniu o úprave styku, uvedené nemalo žiaden právny význam, keďže takéto odvolanie vo veci podané nebolo.

17. V danom prípade ide o konanie, v ktorom súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania (§ 65 CMP) a ani dôvodmi tohto opravného prostriedku (§ 66 CMP). Krajský súd preto preskúmaval napadnuté rozhodnutie ako celok.

18. Z napadnutého uznesenia tiež vyplýva, že okresný súd zamietol návrh matky na uloženie povinnosti otcovi platiť výživné na maloletého v sume 300,- eur mesačne. Z vyjadrenia matky k odvolaniu otca vyplýva, že otec si mal vybrať zo spoločného účtu vyššiu sumu a že matka musí otcovi preplácať isté náklady. Na uvedené reagoval otec argumentáciou o pravidelných platbách výživného, čo napokon v poslednom vyjadrení matka aj potvrdila. K výške poukazovaných súm odvolací súd len stručne odkazuje na ustanovenie

§ 366 CMP, v zmysle ktorého možno neodkladným opatrením nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere. Tento rozsah označený ako „nevyhnutná miera“ bol v praxi súdov (aj v režime Občianskeho súdneho poriadku s obdobnou úpravou) definovaný ako smerujúci k zabezpečeniu elementárnych potrieb oprávnenej osoby a nemá preto odrážať životnú úroveň povinného rodiča, ktorá je základom pre určenie výšky výživného až v konečnom rozhodnutí vo veci. Pokiaľ otec uhrádza mesačne na maloletého 50,- eur, ide o čiastku, ktorá podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá miere potrebnej na zabezpečenie nevyhnutnej výživy maloletého, a preto odvolací súd nevidel dôvod akokoľvek modifikovať rozhodnutie súdu prvej inštancie v danej časti.

19. Ak rodičia nebudú schopní zabezpečiť riadnu starostlivosť o dieťa v súlade s nariadenými neodkladnými opatreniami, bude prichádzať do úvahy zmena nariadenej úpravy ich rodičovských práv a povinností (§ 25 ods. 4 Zákona o rodine), a to buď na návrh niektorého z účastníkov alebo aj bez návrhu v súlade s ust. § 360 ods. 1 CMP. Nevhodné správanie rodiča môže viesť až k obmedzeniu rodičovských práv.

20. Odvolací súd dodáva, že konštatované závery neprejudikujú meritórne rozhodnutie vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu; v konaní o veci samej budú vykonané dôkazy v širšom rozsahu na preukázanie sporných skutočností.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

22. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).